

[Alfred Jensen.]

hed bag sig, del i denne hjælp, og det er klart, at de, der har gået arbejdsløse et par måneder, 2½-3 måneder, også vil stille det spørgsmål: hvorfor skal man gå ledig 90 dage for at opnå denne ekstrahjælp? Til selve brændselshjælpen kræves der dog kun 40 dages ledighed. Derfor vil vi, når vi kommer ud i landet, møde adskillige, der spørger, om man ikke i folketinget har været opmærksom på det misforhold, at man, hvad det første brændselshjælpsbeløb angår, kun skal gå 40 dage for at få del i hjælpen, medens man for at få denne ekstrahjælp skal gå 90 dage. Det er klart, at vi ikke kan stå i den situation, at man i folketinget ikke er opmærksom herpå.

Jeg har ved flere lejligheder rejst dette problem, og jeg ønsker også, at det skal slås fast, at der ikke alene var et parti, der var opmærksom herpå, men at der også var et parti, som mente, at man burde foretage en ændring i lovforslaget, således at det blev muligt for dem, som ikke har gået det fulde dageantal, de 90 dage, at få del i hjælpen. Derfor har vi foreslået, at denne hjælp ydes med et beløb af 2 kr. pr. dag for forsørgere og 1 kr. 30 øre pr. dag for andre forsikrede for hver dag, de har gået ledige ud over 40 dage; det højeste dageantal bliver dog efter vort ændringsforslag 50. Dette har vi søgt at nå frem til ved at foreslå, at § 3, stk. 1, får en anden affattelse og altså skulle komme til at indeholde det, jeg her har refereret. Som man vil se, bliver dette ændringsforslag faktisk synonymt med det, vi havde til afstemning i onsdags, og hvori vi havde foreslået en brændselshjælp på 2 kr. pr. understøttelsesdag.

Jeg ved ikke, om det er nogen tilfældighed, at regeringen, at socialministeren, møder frem med et forslag, der byder de arbejdsløse en ekstrahjælp for den ledighed, de har mellem 40 og 90 dage, på netop 100 kr. Hvis det ikke er nogen tilfældighed, har man formodentlig skelet til det lovforslag, vi havde udarbejdet, hvilket vil sige, at man egentlig finder, at den hjælp, vi mener der bør ydes som brændselshjælp, er rimelig.

Der var i ministerens oprindelige lovforslag en bestemmelse om, at brændselshjælpen skulle kunne ydes efter 20 dages ledighed. Denne bestemmelse blev taget ud

af lovforslaget, fordi den radikale ordfører, det ærede medlem hr. Aage Fogh, mente, det var urimeligt, at man gav sig til at dele op, hvor det kun drejede sig om en ledighed af så kort varighed og det derfor måtte anses for at være mindre heldigt, at man ofrede større beløb her; det ærede medlem mente, at det var bedre, om man, hvis der skulle bruges flere penge, brugte dem til de arbejdere, der havde gået ledige noget længere. Jeg har nu den opfattelse, at man bør give brændselshjælpen dag for dag, så længe ledigheden varer. Vel er jeg klar over, at det her ikke drejer sig om brændselshjælp, men om ekstrahjælp. Vel an — lad os så sige, at de første 40 dage ikke skal deles; der må imidlertid i det ærede medlems udtalelse ligge en forståelse for, at en deling kan være nødvendig, når man kommer ud over de 40 dage; det er derfor helt urimeligt, at man ikke undersøger mulighederne for en sådan deling, og helt urimeligt, at man oprettholder den bestemmelse, som findes i lovforslaget. Det er ud fra denne betragtning, vi har stillet vort ændringsforslag.

Jeg gør opmærksom på, at da det er et subsidiært forslag, indeholder det ikke andre dækningsbestemmelser end dem, der findes i lovforslaget. Vi har ønsket, at kasserne skulle have fuld dækning, men det er der jo ikke tale om i ministerens forslag; der foreslås der et ekstra tilskud på 5 mill. kr. til en sådan ekstrahjælp; og hvad det kommer til at koste derudover, må kasserne afholde af deres almindelige indtægter eller formue. Det, vi foreslår nu, kommer altså ikke til at koste staten mere; det beløb, staten giver, vil blive det samme. De penge, der skal ofres derudover, vil kasserne altså komme til at ofre, og jeg vil derfor tro, at der skulle være mere forståelse for dette vort subsidiære forslag, end der var for vort oprindelige. Jeg anbefaler det til vedtagelse.

Socialministeren (Bomholt): Da jeg må mene, at det lovforslag, der med 3 udvalgsberettigede partiers tilslutning nu gennemføres ved tredje behandling, indeholder maksimum af det i dag opnåelige, skal jeg afvise det stillede ændringsforslag.

Alfred Jensen: Jeg ville jo sætte pris på, om også andre, der har deltaget i behandlingen af det foreliggende lovforslag, ud-